

Çocukluğum Anne

— Ş_airmustafa · 05 Eylül 2016

Çocukken bana uzatılan, çikolatanın ne olduğunu bilmeden, saatlerce cebimde taşıdığım için eriyip gitmişti..

Yokluk, böynümü bükmüştü

Vitrine bakıp ah cekişlerim

Alamadığım elbisenin, bana ne kadar yakıştığını rüyamda görürdüm..

Binemediğim bisikletin, tekerinde kalmıştı çocukluğum

Annemin çaresizce kahvaltıda döktüğü göz yaşları

Siyah zeytinin, ne kadar tadı güzel olduğunu

Akşam baban gelince, yemek yaparım değişinde kalmıştı ağızıma sürmediğim etin tadı..

Babamın, omuzundaki yükün ağırlığını bilmiyorduk anne

Hamallık yaptığı için, omuzunda açılan yaranın acısını biz yaşamıyorduk anne

Bayramlar, hüzünlü olurdu

Yeni aldığımız pantolonum olmadı anne

Şeker yerine acı topluyordum o yüzden

Şimdi yaşayamadığım çocukluğumu yazıyorum

Kızma bana anne, babam çoktan unuttu

Bazen durduk yere kızmalarım ondandır

Dalıp dalıp gitmelerim ondandır

Ben şairliğimi, okuyarak değil yaşıyarak öğrendim annemm..

...řair mustafa...